

Het hierna volgende is het gedeelte dat na de pauze is behandeld en is een woordelijk verslag afgenomen van de Wire-Recorder. Door omstandigheden met dit apparaat kon helaas het eerste gedeelte niet worden gemaakt.

Goeden avond vrienden,

Ik mag vandaag voor U de vragenbus behandelen en zou U willen verzoeken: gaat Uw gang. Zoals U weet, persoonlijke vragen kan ik niet beantwoorden. Ik maak U er tevens op attent dat dit de laatste maal is dat wij in het nu begonnen zijnde jaar, nog aandacht schenken aan feiten die liggen in de toekomst, daarna gebeurt dit niet meer.

x Hoe was de benaming van de Keltenpriester?

Hier is de beantwoording tussenuit gevallen.

x Daarna is een vraag gesteld over Paul Brunton. Wat hiervan opgenomen is volgt hier:

..... zichzelf geassimileerd hebbende, nu tracht een ongevaarlijke, voor de Westering vergangelijke weg naar het werkelijke zijn, naar het werkelijke leven te openen. Als zodanig is veel van zijn werk van belang, ofschoon hij niet altijd, althans o.i. volledig juiste conclusies trekt en vaak overgaat tot een te grote, alweer o.i., voorzichtigheid, daar echter, waar hij werkelijke raadgevingen aan de mensheid doet toekomen door zijn werken en ook wel in verhandelingen en zegt, kijk deze weg kan je helpen om je te realiseren wie en wat je zelf bent, daar acht ik zijn adviezen voor de stofmens van grote waarde.

x Het door U behandelde over subjectiviteit interesseert mij zo, dat ik graag zou zien als dit onderwerp nogmaals behandeld zou kunnen worden.

Het kan zeer zeker behandeld worden, maar ik zal zo vrij zijn eerst de andere vragen af te handelen, daar deze rubriek eigenlijk voor het stellen van vragen natuurlijk bedoeld is. Zou er geen tijd overblijven, dan kunnen we dit nog altijd verschuiven naar een volgende gelegenheid.

x Vraag in aansluiting op het gevraagde van de vorige week. Twee vrienden hebben op een avond een gesprek en hebben ieder op hun eigen manier grote moeilijkheden en tijdens het gesprek is het al duidelijk dat a zeer gedeprimeerd is. Ze wonen in het zelfde huis en 's nachts wordt b wakker en krijgt betreffende a onrustgevoelens, die zo sterk zijn, dat hij zich afvraagt of a geen eind aan zijn leven zou maken en overweegt naar a toe te gaan, echter zet hij deze gedachte weer van zich af en meent dat hij zelf wat overspannen is en wil eigenlijk van a zoiets niet denken. Als hij 's-morgens bij zijn vriend komt, ontdekt hij dat deze de gas-kraan heeft opengezet en het reeds telaar is. b leeft nu in een voortdurende angst van zelfverwilt en houdt zich steeds voor dat, indien hij 's nachts naar zijn vriend was toegegaan, deze nog gered had kunnen worden en waarschijnlijk nog zou leven. Vraag. Is deze gedachte van b juist, of was inderdaad het moment voor zijn vriend daar, dat deze over moest gaan?

De gedachte van b is niet juist. Allereerst is de gedschtengang in verband met schuldvraag niet juist. Door onwetendheid is het telepatisch contact met a niet als zodanig erkend en teruggeschoven op eigen denken. Dit is zeer begrijpelijk. Alleen hierom reeds zou b ten opzichte van a generlei schuld treffen. Ten tweede het vrijwillig maken van een eind aan het leven, zoals dit door a gebeurt in een toestand van overspanning, zou misschien voor een ogenblik verhoed hebben kunnen worden, het verder voortleven gedurende langere tijd echter, zou niet voorbeschikt zijn. Zou dit wel het geval zijn dan zou a, ondanks de zelfmoordpoging, herleefd zijn, zou dus niet geslaagd zijn. Ook in dit geval dus is de denkwijze van b onjuist. Hier dus staat hij voor een raadsel van een wereld die meer inhoudt dan ze schijnt in te houden. Zij brengt hem in dit geval gesteld, in verwarring, maar het karakter van b, zoals beschreven, zou ertoe leiden dat dergelijke verwarringen op ander gebied meermalen zullen ontstaan. In deze gevallen is, ofwel een ongerechtvaardigde poging tot zelfrechtvaardiging te verwachten; dus daar waar dit niet kan probeert men zichzelf te suggeren dat men toch goed heeft gedaan, in het andere geval, en dit zal ook heel vaak voorkomen, een optredende nerveusiteit door het niet begrijpen van het ontvangene, als resultaat daarvan handelingen die later berouw wekken, daar zij onjuist blijken te zijn geweest. Een inzicht dat alleen achteraf komt, een nadenken daarover in een, laten wij zeggen te persoonlijke vorm. Daardoor ontstaan van een complex dat we uit zouden kunnen drukken in "berouw". Dit berouw, ongerechtvaardigd, betekent dan een belemmering van de levenskrachten van deze b, waardoor hij over het algemeen niet vrijelijk en niet vreugdig zou kunnen leven. Indien deze b een werkelijke figuur ware, zou ik dan deze b toe willen voegen: bedenk dat je datgene gedaan hebt altijd wat je op het ogenblik het beste schein, daarmee heb je volledig aan

je plicht voldaan en je alleen trachten uit datgene wat er later gebeurd is en het inzicht daardoor verworven, lering te trekken voor de toekomst, maar schuld treft je in geen geval. Leef dus vrij en tracht vreugde te ervaren door deze gave die, zij het dan latent, vaak in je ligt. Zo zou ik dan een dergelijk figuur toe willen spreken. Ik hoop dat dit antwoord voldoende is.

x Wat zeggen die getallen 666 en 999?

Het getal 999 is het getal van de mens in z'n eind-phase. Het kan worden teruggebracht tot 1 en 8 en zo verenigd, worden hernieuwd tot het getal 9.

Het getal 9 is uitgedrukt in het getal 999, de uitdrukking voor de eerste mens, voor zijn wordingsgang en voor de 3 x 3 trappen die hij moet bestijgen voordat hij komt tot bewustwording en zo tot eenheid komt. Het getal 666 is de omgekeerde waarde hiervan. Zij betekent de afdaling van de mens naar het dierlijke, waarbij dan de geest teruggrijpt tot de chaos. Ook hier is het kengetal 9 aanwezig, uitdrukking voor de mens, echter in de herhaling van 3 x 6 wordt aangegeven dat deze mens ook tevens in 3 trappen en wel 3 trappen die elk een bepaalde duur hebben, afdaalt tot een peil waar hij kan worden vereenzelvigd met de chaos of de vertegenwoordiger van de chaos. Dit berust dan op het zuiver dierlijke in de mens, waarbij elke geestelijke waarde wegvalt en hij dus wordt als waanzinnige, of schoon hij zich uiten kan als mens, maar hij leeft als dier. En in dit geval is het getal 666 dan ook de uiting van het beest zoals men dat noemt in de apocalyps. In deze apocalyps wordt beschreven hoe de mens zelve zijn eigen ondergang af zal roepen en wel door een gte waarbij het dierlijke, het egoïstische van de mens en het materialisme, dat leiden moet tot chaos uiteindelijk, overheersend zullen worden en gedurende enige tijd zullen regeren. Deze aanbidding van de materie kan alleen onderbroken worden doordat deze maatschappij ineenvalt, waaruit dan komt het oordeel. In dit oordeel wordt de geestelijke waarde verpersoonlijkt in de verheerlijkte figuur van de Christus, dan gesteld tegenover het materialisme waarbij dan de geest blijkt de absolute overwinnaar en beheersers te zijn. De periode van het beest is dus door acties gekentekend die erop gericht zijn alle geestelijke waarden tot nul en nietig te verklaren. Is dit antwoord voldoende?

x Hierop aansluiten, hoe kunnen wij helpen?

U kunt helpen door te zorgen dan Uw eigen leven steeds blijft in het patroon van 3 x 9, hoewel de waarde van de mens wordt uitgedrukt in een esoterische bewustwording die de geest betreft, doch zich ook uit door een daad door het lichaam. Dus door Uw daden, niet slechts gedachten maar ook daden.

x In verband met Uw mededeling dat dit de laatste keer is dat wij vragen kunnen stellen betreffende voorspelde gebeurtenissen van dit jaar, heb ik geen persoonlijke vraag doch zou ik U willen vragen, is er, volgens U, voor ons nog iets van belang wat U van Uw zienswijze kunt mededelen?

Wat van belang is van deze dingen, valt niet onder het door mij genoemde hoofd. Ik wil er toch even in het kort iets over mededelen n.l. dit: U zult zien dat de crisis-tendenzen die in het begin van het jaar optreden, worden opgevangen door een verhoogde oorlogsindustrie, terwijl daarentegen het totale productiepijl blijft dalen, oorlogsindustrie loopt op maar burger-industriën dus verbruiks-industriën dalen zeer sterk in hun productie. Daardoor zal een versobering ontstaan die samengaat met het duurder worden van vele producten en moeilijkheden. De mens zal geneigd zijn hieronder een beetje wanhopig of pessimistisch te worden. Ik zou de mensheid dan willen zeggen, wanneer dit in dit jaar reeds gebeurt, onthoudt dan dat dit ten eerste een goede voorbereiding is voor moeilijke tijden die komen, ten tweede dat dit een noodzakelijkheid is, wil de mensheid eens komen tot een beter bestaan en een beter leven, onthoudt verder dat U, door op een vreugdige wijze het weinige wat U gegeven wordt ten volle te gebruiken, inplaats van het licht van het jaar voorbij te zien om 't wille van de enkele schaduwen die er op liggen; probeer te zijn een mens die levensblijheid heeft, ook al schijnt het stof-felijk wel eens wat onaangenaam en dan, laat U niet door de ook opkomende campagne van verschillende kanten, waarbij veel propaganda wordt gemaakt voor bepaalde politiek doelstellingen, laat U daardoor niet in de war brengen; laat U niet in de war brengen door een zenuwenoorlog, blijf U zelve, doe op Uw plaats het beste wat U kunt doen om de menselijkheid in de mensheid te bewaren, dat is het verstandigste.

x Hier worden een paar vragen gesteld doch de vragenstelster is niet altijd goed te verstaan. De 1e vraag houdt in op welke wijze Antara aan z'n eind is gekomen, daar de Arabieren hierover van opvatting verschillen. De tweede vraag houdt verband met het godsbegrip, zoals dat hier is uiteengezet, dit in verband met de algemene harmonie, streven opwaarts, streven dat binnen in ons is. Spr. heeft in de Woestijn meerdere malen gezien dat een valk een gazel de ogen uitpikt. Nu kan men heel goed begrijpen dat alle boze dingen die wij mensen in onze wereld hebben, voor een zeer groot deel, door onze vrije en verkeerde keuze hebben, onze eigen schuld zijn, maar in de dierenwereld redeneert men maar "dat heeft zo moeten zijn". Dit is toch moeilijk met het begrip van goddelijke rechtvaardigheid en algemene harmonie en ook met onze neiging tot mededogen, die ons toch eigenlijk ook van hogerhand is ingegeven, om het maar eens zo eenvoudig te stellen, overeen te brengen.

Ja, ik kan U begrijpen en ik kan Uw betoog heel goed volgen maar laat U daarbij niet één ding buiten beschouwing? n.l. is dit een normale lotsaanvaarding, wat zijn dus psychisch gezien de gevolgen van deze daad? Bekijkt U het niet teveel van Uw zuiver menselijk standpunt?

- x Ja, wij bekijken het altijd van menselijk standpunt, dat kan niet anders. Juist, en als U van menselijk standpunt uit gaat oordelen over de daden van dieren, dan behoeven we niet alleen over de valk te spreken maar dan kunnen we ook spreken over de tijger, niet waar? over de poema, over de luipaard, om er maar een paar te noemen, die ook een grote wreedheid kennen, we kunnen spreken over de mieren, we kunnen over allerhand beesten spreken en dieren, die een wreedheid hebben die een mens verschrikkelijk vindt. Laten wij b.v. eens denken aan een sluipwesp, die heeft U hier, die in een levend wezen haar eieren legt tot dat ze daarin tot ontwikkeling komen. En nu zegt U het is verschrikkelijk en nu ben ik het met U eens dat het van menselijk standpunt uit verschrikkelijk is, maar aangezien de beperkingen van intellect en van ervaring van het dier, is een strijd die uiterlijk zeer intens is, vaak niet gekoppeld aan een gelijke psychische spanning. Er is vaak een berusting die in het dier reeds lang optreedt voordat de uiterlijke strijd-verschijnselen ophouden. Maar juist omdat dit het geval is, geloof ik dat het verstandiger is hier niet vanuit een menselijk standpunt maar vanuit eengoddelijk standpunt te zien en dan kunnen wij zeggen: het ontstaan van de vorm valk en van de vorm gazelle b.v. en hun onderlinge strijdigheid, waarbij komt het door U genoemde feit, is het resultaat van een groot aantal oorzaken en gevolgen die in een voor de beschouwer schijnbaar onaangenaam feit, in een disharmonie dreigen te ontaarden, maar die zich juist krachtens deze ontwikkeling in een accoord in majeure, harmonisch kunnen oplossen, waarbij het dus het gebrek aan inzicht van de beschouwer is dat niet de psychische resultaten maar alleen fysieke beziet, het onmogelijk maakt het verdere verloop is sferen die buiten het direct-menselijk bereik liggen, zolang als hij stoffelijk denkt, dat U die veranderingen niet juist inziet.

Dan aangaande Antara, ik zou het U niet met zekerheid kunnen zeggen, ik zal proberen het na te vragen, maar als ik mij niet vergis, is hij door moord om het leven gekomen. Hij is dus naar ik meen vermoord. Ik hoop dat dit antwoord voldoende is geweest. Zijn er nog meer vragen?

- x Hoe moeten wij zien, in het licht van deze vergaderingen, het bijbelwoord "Gij zult de doden niet vragen"?

Gij zult de doden niet vragen d.w.z. voor U zelve zult ge niet trachten de doden te misbruiken als een bron van nut, inlichtingen etc. In deze vergadering doet U dat zeer zeker niet, hier is het integendeel datgene wat leeft en wat niet dood is en dat niet verkeert in de duisternis, dat als levend zijnde een ogenblik naar voren komt en tracht, levend met het leven, te komen tot een eenheid van leven die totnogtoe nog teveel ontbreekt, daardoor voor zichzelf zowel als voor de mensheid het intenser, meer op God gericht leven trachten te bereiken. Ik geloof dus dat hier "Gij zult de doden niet vragen" niet van toepassing is en als U dit woord wilt vergelijken met een andere bijbelse voorstelling, zou ik U raden te lezen: De heks van Aandorf?, waarbij blijkt dat inderdaad de opgeroepen geest in sommige gevallen werkelijk verschijnt, maar dat deze verschijning dan de bedoeling heeft om de zaak recht te zetten, om ze duidelijk te maken en niet om ze te verwarren, noch om de mens daaruit voordeel te geven. Dat kunt U uit genoemde vragen zien. Ik hoop dat ik U hiermede geantwoord heb.

- x Broeder, er is hier een bepaalde groep, mede broeders en zusters in ons vaderland die zich eigenlijk al geruime tijd kant tegen de emancipatie van de vrouwen. Die menen n.l. volgens bijbelse normen dat de vrouw niet bestuurbaar is of niet verkiesbaar is in het parlement en in andere bestuurslichamen. Ik heb al geruime moeilijkheden daarmede. Nu wilde ik vragen hoe Uw mening daarover is. Mijn mening daarover is, wel ik zou deze mensen aanraden om de gebruiken van het matriarchaat bij sommige stammen te bestuderen en dan nog eens over te lezen het verhaal van Abraham en ook eens te kijken naar de positie die Sara daar in dat huishouden innemt; zij is het die gastvrijheid aanbiedt, vergeet U dat niet, zij is dus de werkelijke heerseres en dat kunt U in vele gevallen zien. De vrouw op zichzelf heeft zich weliswaar vaak gewaagd buiten de paden die voor haar speciaal, ook al krachtens haar structuur en gesteldheid, zijn voorgeschreven. Haar taak is nu eenmaal in de eerste plaats vrouw te blijven, zo is zij geschapen. Aan de andere kant heeft de vrouw vele bekwaamheden en vooral vele, laten we zeggen, fijnheden in gevoelszaken, ze is verfijnder op het intuïtieve gebied dan de man, die haar in staat stellen een oplossing te poneren, waar die door de man niet gevonden zou worden. Als zodanig zou ik dus voorstaan, niet een bestuurd door vrouwen, maar wel degelijk een raadgevende plaats in elke instantie, voor de vrouw. En ik geloof dat dit, ook voor diegenen die bijbels zo onderlegd zijn en die trachten juist op grond van de bijbel de vrouw terug te dringen in een Oosterse beslotenheid van een huishouden, dat deze het hier wel mee eens kunnen zijn. De vrouw in een uitvoerende functie acht ik, in een wereld waar de man nog steeds het hoofd van het gezin wordt geacht en verantwoordelijk is voor vrouw en kinderen, niet gewenst.

De vrouw als raadgeefster en ook beoefenaarster van die beroepen waarvoor de vrouw, krachtens haar gesteldheid bijzonder geschikt is, acht ik een zegen voor de gehele wereld. De vrouw als raadgeefster naast de man te allen tijde acht ik een noodzakelijkheid voor een behoorlijk verloop der dingen op deze wereld. En als U dat misschien wat verwerpelijk vindt dan zou ik U aanraden in deze te zien hoe b.v. het hoogtepunt van de Griekse beschaving is gekomen toen de vrouw daar een raadgevende positie bekleedde. Hetzelfde geldt voor Rome; op het ogenblik dat de vrouw zich een gezagspositie aanmeent gaat de zaak in het honderd, op het ogenblik dat de man, zonder rekening te houden met de vrouw, zelve erop uit trekt, ontstaat er oorlog. Beschavingsperiode ontstaat door de samenwerking tussen beide geslachten. En zo kan de geschiedenis U hier een voldoende les leren en zult U ook zien dat, en zeer zeker voor diegenen die dan zich willen beroepen op de bijbel en die zich christenen noemen, in dit geval allereerst geldt het woord van Jezus. Jezus heeft zeer duidelijk te kennen gegeven dat ten eerste het Oude Verbond met zijn Oosterse opvattingen ten einde was, daarmee het Oude Testament afgedaan verklarende. Zijn leer moet daarvoor in de plaats komen en deze Jezus vindt het goed onder zijn leerlingen op te nemen een aantal vrouwen, vrouwen waarvan men niet veel hoort krachtens de structuur van de maatschappij van die tijd, maar die dan toch uitverkoren zijn te allen tijde om met Hem te zijn, die de eersten zijn die Hem waarnemen etc.. Denkt U aan Maria, denkt U aan Maria Magdalena. U zoudt nog verder kunnen gaan. Ik geloof dus dat ik hiermede onze zienswijze t.o.v. dit vraagstuk bekend heb gegeven. Ik hoop dat dit voldoende is.

x Doen zich bij de planten en bij de dieren ook verschijnselen voor die van para-normale aard zijn?

Ik geloof dat U het beter andersom kunt zeggen. Noemen de mensen niet para-normaal datgene wat normaal is maar dat ze door hun afstomping van levenswijze niet meer als normaal ervaren? En als U het zo wilt zien dan zult U zeggen dat de mens inderdaad eigenschappen verloren heeft, die hij potentiëel nog altijd bezit; dat hij geen gebruik maakt van eigenschappen in hem. De mededeling van gedachten door een zeer eenvoudige procedure van semi-telepathische aard bestaat inderdaad voor sommige dieren, bij de één is het sterker, bij de ander minder sterk. Zij hebben evenzeer een geheugen, maar ze hebben ook, wat de mens trouwens ook heeft, een embryonaal-geheugen d.w.z. dat bij de voortplanting een totaliteit van beelden van de ouders afkomstig, wordt overgedragen in het kind. Dat is bij de mensen ook het geval, maar door de pogingen tot opvoeding, van de ouders, zien wij daar over het algemeen meer tegenstellingen tot stand komen. In de oude tijd kwam het meer tot zijn recht en zagen we dat het kind van jongsaftaan b.v. dezelfde liefhebberijen en neigingen vertoonde van de vader of de moeder. Heden ten dage ziet U hetzelfde nog wel maar het komt niet scherp meer tot uiting. Ik zou dus willen zeggen: voortplantingsverschijnselen en al wat ermee gepaard gaat bij de dieren en ook zelfs bij de planten, die ook soms op een fantastische wijze schijnen aan te voelen met welke dieren de voortplantingsmogelijkheid bestaat en die zij dus aan weten te lokken etc., dat deze niets anders zijn dan normaal en dat deze verschijnselen niet mogen worden genoemd para-normaal, maar dat de mens in deze gevallen niet meer normaal is, maar onder het normale pijl gezonken is. Ik hoop dat dit voldoende is.

x Enige tijd geleden is er aan de Afrikaanse kust een zeer bijzondere vissoort gevangen, waarvan de leeftijd op een ontzettend aantal millioenen jaren geschat werd. Kunt U ons zeggen of de uiterlijke vorm van die vissoort soms, door bepaalde omstandigheden, niet aan een evolutie onderworpen geweest is? Er zijn meer dieren die niet aan een evolutie onderhevig zijn geweest. Bij deze dieren is dat ook zeer begrijpelijk. De bedoelde vissoort is eigenlijk geen vissoort, maar is een tussensoort. Ze heeft n.l. een soort armen waardoor ze zich kan voortbewegen op het vaste land, zij heeft verder ademhalingsorganen, waardoor zij bij een groot vochtigheidsgehalte van de lucht, ook op het vaste land voor langere tijd in leven kan blijven. Zij heeft echter door omstandigheden een voedingsbodem gevonden waarbij, toen een wereldramp gebeurde, haar normale levensomstandigheden bleven voortbestaan. Hun soort is, door de vorming van nieuwe soorten, wel zeer sterk uitgestorven, anderen zijn verplaatst en hebben daardoor zich aan moeten passen aan nieuwe omstandigheden. Deze soort echter kon door de omstandigheden die bij de Afrikaanse kust inderdaad nog bestaan en die ook nog bestaan in sommige delen van de Indonesische binnenzeeën, blijven bestaan in de huidige vorm en heeft zich dus gehandhaafd. U heeft hier dus inderdaad te doen met z.g. fossiele vorm d.w.z. met een vorm van een wezen dat lang geleden en b.v. in het begin van het tertiaire tijdperk reeds voorkwam. Ik hoop dat dit voldoende is.

x Ik wilde graag wat weten over de opstanding van Christus. Het is n.l. zo, dat op het ogenblik wel mensen verschijningen waarnemen, maar dat daarbij het oorspronkelijke aardse lichaam in het graf blijft en bij Christus was dat niet het geval. Ja, maar ik geloof ook dat wij Jezus zeer zeker niet kunnen vergelijken met de normale mens. Ik wil U in dit geval een ogenblik in herinnering brengen andere dingen die de laatste tijd verteld worden n.l. van mensen die hun lichaam ach-

ter kunnen laten, iets wat overigens waar is, en in verstoffelijkt, althans stof-felijk volkomen waarneembare vorm, schijnbaar normaal leven op een andere plaats gedurende kortere of langere tijd bestaan en handelingen verrichten. Nu is het zo geweest dat bij Jezus, krachtens de verheerlijking waarvan hij op het kruis ook trouwens reeds blijkt heeft gegeven, de mogelijkheid bestond het lichaam aan te passen aan de nieuwe omstandigheden. Ik zou U dat kunnen vertellen maar dat heeft dan te doen o.a. met een inter-atomair-trillingsgetal dat wordt veranderd met grote energieën die moeten kunnen worden verdragen door het weefsel etc.. Maar door deze verheerlijkte toestand had Jezus inderdaad de kracht om dit lichaam te nemen en niet slechts op te doen staan zonder meer, maar het te materialiseren of te dematerialiseren daar, waar hij dit wenselijk achtte. Het enige verschil tussen zijn lichaam na de opstanding en vóór de opstanding is dan ook wel het feit dat het ietwat lichtend is geweest en dat het gewichtsloos was, tenzij hij dit anders speciaal wenste. Hij was in staat om aan alle lichamelijke functies normaal deel te nemen en normaal te voldoen, b.v. z.g. honger; het was geen noodzaak voor Hem echter om voedsel tot zich te nemen en deze voeding werd zonder meer omgezet in een verfijnde essence waarbij zij asvormig door het lichaam werd uitgegeven. Wilt U nog meer weten?

x Zoeven is er een vraag gesteld over die getallen van 999 en 666, maar dat 666 is dat niet de weg van de anti-christ?

Als zodanig wordt het genoemd ja, maar de grootste anti-christ is de mens. Strekt U het getal uit 666 en U vindt het, 9 getal van de mens, getal van Adam.

x Wat is Uw opvatting omtrent het verband tussen de verschillende (dan worden hier verschillende mens-soorten genoemd, doch die vraag is niet uit het apparaat te verstaan) het verband tussen mens en de mens-aap en zo meer?

Er is opvallend verschil tussen de apen en zelfs ook de mens-apen en de vroegere mens. De verschijningsvorm vertoont enige overeenkomst. Het is begrijpelijk, daar de levensomstandigheden van die mens toen een beschutting mogelijk maakte en zelfs langere tijd zijn gang (...?) was op vier benen inplaats van op twee. Die ontwikkeling heeft pas later plaatsgevonden. Het grote verschil echter tussen de mens-aap en de mens is wel dat de mens hoofdzakelijk op de vlakten heeft geleefd en eerst later ertoe is gekomen te leven in het grensgebied tussen vlakten en bos, dus oorspronkelijk een steppendier was zelfs en betrekkelijk ver noordelijk heeft geleefd, ook in de toenmalige noord-positie d.w.z. dus niet bij de huidige Noordpool. Deze mens heeft later zich ontwikkeld doordat hij een denkend wezen was, tot een wezen dat actie voerde met de voorpoten op een zeer definitieve wijze, daardoor de ontwikkeling eerst van handen, daarna pas van haar tweevoetige gangen, dus vandaar een overgang al weer, die een ogenblik doet denken aan het aapachtige. Er bestaat tussen beiden echter een zeer groot verschil en als U een studie wilt maken van deze vroegere mens, zult U dit verschil ook zien n.l. een grotere herseninhoud, nekwerfel meer, dus een langere hals zouden we kunnen zeggen en verder een ietwat andere plaatsing van het bekken. De borstkorf is ongeveer gelijk met de aap, ook de aangezichtshoek is ongeveer gelijk met die van de aapachtigen, dus in verschijning zal deze vroegere mens ook inderdaad een aap geleken hebben in de ogen van de moderne mens. Daarnaast zien wij de ontwikkelingsvorm, waarbij het achterhoofd sterk ontwikkeld wordt en de gezichtshoek voorlopig nog hetzelfde blijft, de daling van het voorhoofd, neus en kaak. Pas later zien wij dan dat het voorhoofd meer naar voren toe komt, dus dat de schedel een andere vorm krijgt. In het begin werd dus het vergroten van de herseninhoud vooral gekregen door het naar achteren voortzetten van de schedel. Hoe meer de mens rechtop ging lopen, hoe minder deze schedelvorm acceptabel was en de natuur heeft dan ook gezorgd dat een aanpassing bij het rechtlopen van de mens uiteindelijk werd gevonden. Ik hoop dat dit voldoende is. In dit korte bestek kan ik er natuurlijk niet diep op in gaan.

x Nog even een aanvullende vraag (Niet te verstaan).

Nu ik kan U wel vertellen dat de mens niet afstamt van de apen, niet voortgebracht is door de apen of zelfs door de aapachtigen, maar dat de mens een aparte soort is geweest die in de verre verten wel verwant is geweest met de aap, maar dan moeten wij teruggaan tot de tijd van koudbloedige dieren, dus de tijd van de amphibie overgaat tot de warmbloedige vis en vandaar wordt tot het warmbloedig dier, dus dan moeten we betrekkelijk ver teruggaan in de geschiedenis. Uiteindelijk kunnen we alles praktisch terugbrengen tot de amcebe, maar ik meen hier toch wel zeer sterk verschil te kunnen bemerken tussen de aap en de afstamming, de stamboom van de apen in hun verschillende soorten, en de mens. Die splitsing is al zeer vroeg tot stand gekomen. Ik meen dat dit voldoende is. Dan is er voor de beschouwing over de "subjectiviteit" helaas geen tijd meerover. Ik moet dus degenen die dit verzoek heeft gedaan hier een ogenblik teleurstellen. Ik beloof U echter dat wij op de volgende avond, hetzij bij de eerste spreker ingelast, hetzij als tweede onderwerp, de kwestie van het subjectieve der dingen nogmaals zullen bezien en ik geloof dat wij, bij beschikbare tijd, tevens daaraan vast zullen knopen een beschouwing betreffende de relativiteitsleer zoals die thans bestaat in haar nieuwste formulering. Ik dank U voor Uw aandacht vrienden en ik geef het woord over aan de laatste spreker van den avond.

Goeden avond vrienden,

De laatste rubriek van den avond is HET SCHONE WOORD en U heeft de gebruikelijke keuze, U een sprookje te kiezen, een beschrijving en U kunt ook kiezen eendichterlijke behandeling van één of meer onderwerpen door Uzelf te geven.

x De voorkeur wordt gegeven aan een sprookje.

Genoemd worden de woorden: mystiek, opgang, novelle, vertrouwen.

Novelle, hoe is dat bedoeld? Als het Franse woord "nieuw"?

Neen als kort verhaal.

Daar waar wij al een sprookje hebben kunnen wij in dat sprookje ook nog wel een kleine novelle verwerklijken, ja. Als ik dus goed begrijp moet . in dit sprookje verwerkt zijn een novelle, mystiek, de gedachte "opgang" en nog iets.

x Vertrouwen.

Vertrouwen ja, dan zullen wij dit noemen "De Novelle", dan heeft die mijnheer in ieder geval zijn zin en per slot van rekening is het mogelijk dat in een sprookje ieder mens helemaal zijn zin krijgt. In de werkelijkheid is het wel eens anders en daarom is dit sprookje natuurlijk lang, lang geleden gebeurd. Het is gebeurd in de tijd dat de mensen nog met ijverige banen en grote ganzepennen neerschreven verhalen op perkament en daaromheen tekenden zo allerhand schone verluichte figuren, de tijd dat in de kloosterscholen het schrijven werd onderwezen en ook in de tijd dat de aardmannetjes en de dwergjes en de feetjes altijd nog weer crop uit waren om kattedwaad uit te halen of een mens te helpen, dat lag meestal aan de mensen zelf. Tegenwoordig staan er voor die aardmannetjes in de plaats andere mensen en dan ligt het niet meer altijd aan de mensen zelf maar ook wel eens aan de aardmannetjes. Kort en goed, we weten nu waar wij aan toe zijn en het sprookje begint.

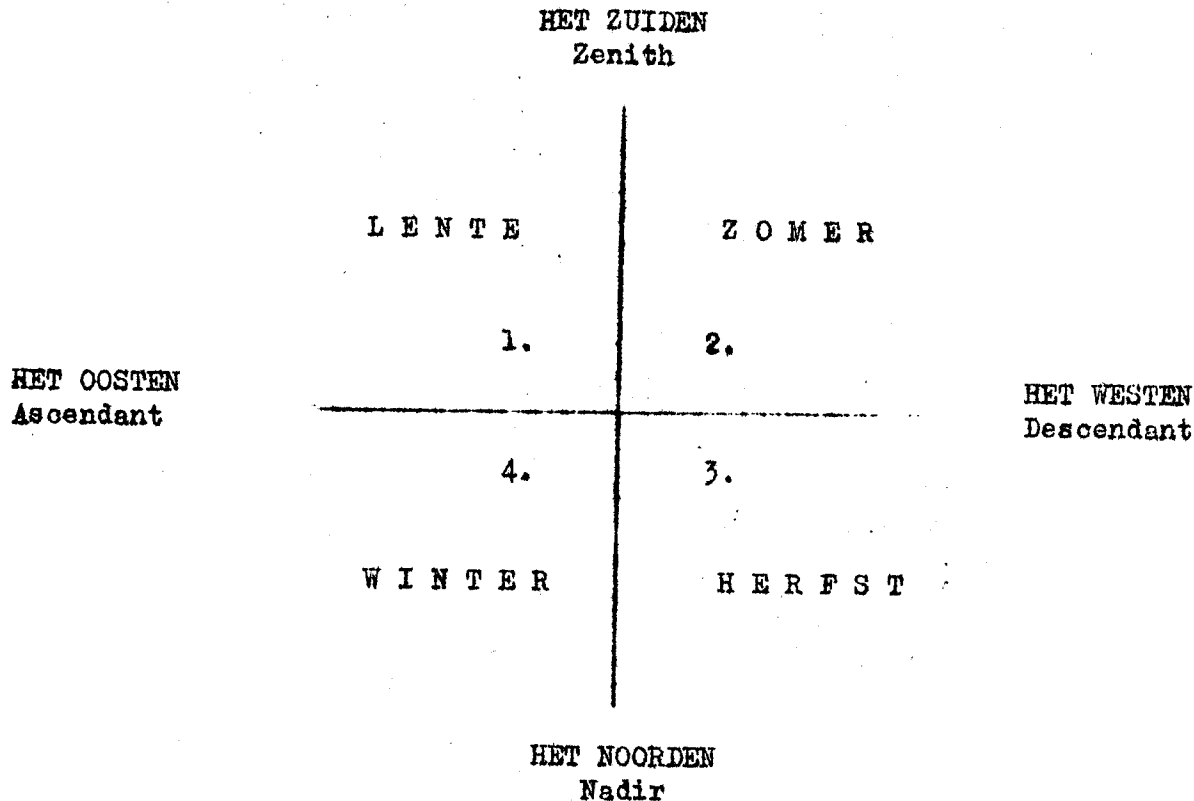
Het begint in een kloosterschool. Zoals altijd zitten de leerlingen daar en ze trekken met grote ijver op oud gebruikt perkament, waar de woorden zo'n beetje uit verwijderd zijn, de grote letters na, die ze voorgeschreven wordt. Met grote versieringen en allerhand mooie boogjes en krulletjes, met dubbele lijntjes en uitspanningen worden die letters getekend en de meesters van hen zullen dan ook over een jaartje wel goede copisten zijn, maar zoals ^{het} altijd gaat waar kinderen en jongens bij elkaar zijn - dat gebeurt zelfs in een sprookje altijd precies zo -, op het oogenblik dat de waardige monnik die het onderricht geeft weg is, vliegen de linialen door de zaal, er wordt eens een inktkoker omgegooid, er wordt er eens eentje afgedroogd, zoals dat heet, kortom het is een hele roezemoes. Alleen ééntje, ééntje die zit er in een hoekje teruggetrokken. Deze kleine monnik, och hij heeft geen vertrouwen in zijn eigen capaciteiten om te schrijven, hij weet het niet, hij is nog jong en de pijn die men hem opgedragen heeft, die men hem omgehangen heeft, die ligt hem eigenlijk wat zwaar op de maag. Ja, zelfs een pijn kan een mens zwaar op de maag liggen, zoals in de tegenwoordige tijd misschien een krantenbericht of een belastingaanslag. En zo komt dan het oogenblik vrienden dat we werkelijk de aandacht moeten gaan wijden aan deze jonge mens, want deze jonge mens heeft gelezen in een vreemd boek over een "alridc-mannetje", over de duivel die verschijnt, over vreemde geesten, over magische lampen en hij verlangt er naar om iets daarvan te beleven. Hij heeft vertrouwen genoeg in zichzelf deze jonge man, hij gelooft dat hij al die geesten wel aan kan en zodra hij de gelegenheid krijgt, terwijl de anderen de tuin in gaan om er wat te spelen, sluipt hij naar beneden, ziet dat de broeder-keldermeester ligt te slapen en te snurken, schiet nog wat verder en komt in een donker kamertje. In die donkere kamer, maar dat wist die knaap niet, daar woonde ook een dwerg, zo'n klein aardmannetje met een puntmuts op. Dit aardmannetje dat had al gedacht, ja wat moet die kleine man toch. Elke keer komt hij maar met een stompje van een altaarkaars aan, en dan heeft hij weer papier gebracht en hij heeft zelfs groente gebracht en meel, wat wil hij eigenlijk? En die kleine kabouter die zat daar en die zag hoe deze jonge verlangde om wat te beleven en hij begon dat ijskoud met een bezwering. Hij had dan een cirkel uitgetekend. En de dwerg, het was een kloosterdweg en dus een wijze en een vrome dwerg, dacht ja, maar als dat doorgaat kereltje, hoe zal dat dan gaan met het geestelijke leven, dat gaat alles, alles naar beneden toe, dat wordt toch verschrikkelijk. En daarom maakte hij met z'n kleine toverstafje, dat elke dwerg heeft, dat krijgen ze bij de fourier als ze beginnen als dwerg bij de mensen te leven, niet waar? Een groot gebaar en die kleine jongen viel in slaap en in die slaap stond hij in dat kleine kamertje en z'n kaarsjes brandden en hij maakte een groot gebaar en hij riep met een verschrikkelijke stem de namen die hij gelezen had op een blaadje en daar begon het in het duister te krieoelen, vreemdgevormde vuurtongen flikkerden aan alle kanten uit de muur, het leek of de aarde beefde, afzichtelijke slangengedrochten schenen zich rond zijn cirkel te verdringen en eindelijk groot, heel groot en boven hem daar stond een figuur, een figuur met van die halve kleine vleugels met grote slag tanden, met klauwen met lange nagels, die uitgestrekt waren naar hem en toen heeft hij gezegd in zijn droom: Jij geest, ik beveel jou, in naam van Salomo's zegel -hij wist wel niet hoe het er uitzag, maar daar denkt die jonge niet over, hij denkt als ik het maar weet, is genoeg, Salomo's zegel en het woord dat wij beiden kennen, ik beveel jou, toon mij het rijk van den geest. De dwerg, die zat er zo bij en die bekeek dat en die denkt 't jonge, jonge, jonge, dat gaat verkeerd, dat gaat ver-

keerd, zelfs in z'n droom, zo'n kleine brutale jonge tj, tj, tj, tj, en hij nam z'n kapje eens af en krabde op z'n grijze harige kop en greep naar zijn toverstafje, dacht eens en dacht nog eens en bleef erbij zitten want ondertussen was het droombeeld veranderd. Door een donkere grote grot zit nu die kleine man daar, verplaatst erin door deze grote geest die hij bevolen had en rond hem was niets, helemaal niets. Bang was de kleine jongen, bang. En toen hij daar in het donker, niets ziende, maar voelende als het ware een vreemde macht die hij steeds naderbij voelde sluipen als een verscheurend dier, neen nog erger; het leek hem alsof hij helemaal met walging vervuld werd, toen, toen pas greep de dwerg in. Hij zwaaide met z'n toverstafje en daar stond hij ineens met zijn hoedje afgenomen in de droom voor de knaap. De dwerg is nu eenmaal een halve geest en die kan ook in dromen meespelen en zo zei hij tegen die kleine knaap: Waarom ben je bang jonge vriend? De jongen was zo gelukkig dat iemand tegen hem sprak in het donker, dat hij iemand kon zien, dat hij helemaal vergat dat er geen dwergen bestaan en hij zei terug: Kleine man ik ben bang. Heb je dan geen vertrouwen in God? Ja, ik heb vertrouwen in God, zei de kleine jonge. Nu zei de dwerg: als je in God vertrouwt wat kan je dan gebeuren? Vertrouwt maar in God dan komt alles in orde. En zo, zo is die kleine jonge daar, omdat hij in God vertrouwen had, zelfs in zijn droom, toegelopen op een klein puntje licht. De aardman was niet meer te zien, die had zich allang weer verborgen; die zat vol interesse naast de slapende jonge en keek naar die droom. En die jonge vond licht daar, licht omdat hij op God vertrouwde en zolang hij zegt: ik vertrouw op God, en vertrouw op God, dan was daar dat licht ineens naar toe gegaan. En soms dan had hij nog een ogenblik geaarzeld en dan zag hij tien, twaalf, twintig lichten om zich, maar als hij dan weer bij zichzelf zegt: Neen, ik vertrouw op God, God zal mij eruit halen, dan waren ze allemaal weer weg en nog één. Zo kwam hij naar buiten en het was daar licht, schoon licht. Er was een mooie grote vallei, ingesloten door bergen en daar stond een huis, dat huis dat leek op het klooster. En toen zag hij daar zo verschillende geesten rond lopen, schone lange gewaden, zoals de engelen in het koor van de kapel getekend waren. één ervan kwam naar hem toe en die zei: Jonge gij jonge vriend, gij die monnik moet worden, wat doe je nu al hier? Ik heb magi willen bedrijven zei de jonge, ik heb gelezen over de mystiek en ik dacht ik wil ook mysticus zijn. Dat kan zei de engel, maar onthoudt dan één ding, mystiek en magi dat zijn twee verschillende dingen. Een mens die mystiek zoekt die moet nadenken over Jezus, over zijn lijden en die moet proberen te begrijpen dat dit niet alleen maar iets is, gebeurd in een lang verleden, hij moet begrijpen hoe hij hierachter een voorbeeld en een eeuwige waarde ziet voor elke mens. En nu, gaat daar dat gebouw maar in! De jonge stapte naar binnen en het licht verdween en toen zag hij een klein opgebrand stompje kaars en een ogenblik nog een kleine beweging op de rechter kant. Het was de dwerg, maar die wilde zich niet laten zien, maar hij vond het toch tijd dat hij in het licht kwam. En die kleine knaap, hij is naar boven gegaan en hij heeft aan de novicesmeester verteld wat hij heeft gedaan en hij heeft straf gehad, maar die droom daar heeft hij niets over verteld. En zo is hij monnik geworden. En hij heeft lang gedacht en veel gestudeerd en eindelijk begon hij iets te begrijpen, iets te begrijpen van de dingen die werkelijkheid zijn en die toch zo moeilijk te begrijpen zijn. Hij begreep de mystiek en hij heeft vele geleerde verhandelingen geschreven, waaruit de mens begrijpen kon, als hij tenminste begrijpen kon, hoe werkelijk eigenlijk voor deze schrijver Jezus was en hoe de hele wereld werkelijk was, maar op een andere manier dan bij gewone mensen. En zo werd hij oud, heel oud, en op een dag wordt hij gestoord in z'n overpeinzingen door het lawaai van de novicen in de kamer naast hem die moesten leren schrijven. En toen, net toen hij eigenlijk boos wilde worden en de novicenmeester halen, dat hij de roede zou nemen en de kinderen straffen, toen kwam de kleine dwerg en die plukte hem zo'n klein beetje aan z'n mouw; hij nam z'n mutsje af en daar stond hij zichtbaar heel klein mannetje op de tafel en zei: Eerwaarde heer, het is een lange tijd geleden, heel lang geleden dat ik U eens gezien heb in de kelder, weet U wel van die droom? U bent zelf ook zo geweest Eerwaarde, U hebt een grote opgang gemaakt. U bent omhoog gestegen van een klein spelend kind tot een wijs en heilig mens en U zult nog meer worden. Denk maar eens aan mij als Uzover bent, maar zoudt U nu die kinderen wel straffen? Neen, heeft de oude toen gezegd maar ik wil ze wat leren en hij heeft de broeder gevraagd om een papier te brengen, zo van dat perkament en hij heeft een verhaal geschreven, het verhaal dat ik U nu vertel. Dit werd de eerste novelle die in dat klooster ooit geschreven werd. En alle novicen die komen, die hebben lang, lang nog nadat hij al leefde in het grote licht, die hebben dat verhaal verteld, altijd weer deze kleine novelle. En eenmaal kwam er een ander, die zou ook een grote naam krijgen, zijn naam was Augustinus en hetzelfde klooster en die heeft het ook gelezen en nog eens gelezen en toen heeft hij gezegd ja, eigenlijk is die droom als het leven van een mens. Wanneer wij alleen maar met de machten die rond ons zijn willen werken voor ons zelf, dan staan we in de duisternis en zien wij niets. Maar op het ogenblik dat wij beginnen op God te vertrouwen, dan is er een licht en dat licht brengt ons tot bewustzijn, maar zelfs wanneer wij dat bewustzijn hebben, moeten wij eerst onze aardse taak vervullen en dan is er licht en vreugde. Het is mij of uit deze oude novelle tot mij spreekt

Jezus met zijn vriendelijke lach en zegt: Mens vertrouw op God dan zal je ziel opgaan tot heerlijkheid, maar denk erom, je moet altijd eerst je werk doen en goed doen. En het aardmannetje, ach, er zijn zo veel geesten rond ons heeft die Augustinus gezegd, zoveel geesten rond ons, engelen en wie weet wat nog meer en die ons allemaal proberen te leren. Ja, dat lijkt wel op het leven en toen hebben ze gelachen om die Augustinus, maar later heeft men hem een kerkvader genoemd en zijn naam leeft nog, al is die kleine novelle al lang en lang vergeten.

En daarmee is het sprookje uit. Ik wens U vrienden allemaal een aangename avond verder en een goede huisgang.

Als bladvulling het vervolg op hetgeen in onze verslagen No^s 10 en 11 over A S T R O L O G I E is geschreven laten wij hieronder weer het een en ander volgen. Men kan een horoscoop in vieren delen n.l. in Lente - Zomer - Herfst en Winter. Men krijgt dan het volgende beeld:

1. Met de Lente. Vele planeten in deze sector biedt de geborene vele gelegenheden om in zijn jeugd vooruit te komen en geeft hem tevens veel hulp van vrienden.
2. Met de Zomer. Vele planeten in dit gedeelte kunnen zeer veel werk opleveren, te verrichten in de tweede helft van het leven. Dit geschiedt dan op rijpere leeftijd.
3. Met de Herfst Vele planeten in deze sector wijzen er op dat het voornaamste werk begint op + middelbare leeftijd. Het geeft een minder gelukkig leven, minder neiging om vooruit te komen, de energie is minder.
4. En nu de Winter. Die stelt de hoge leeftijd voor. Naarmate de planeten de ascendant naderen is hun invloed groter, behalve waar deze zich nabij het Nadirpunt bevinden, want daar is de invloed zeer sterk. Het vestigt de gedachte op de ouden dag en op het leven na de dood van het fysieke lichaam.

Vele planeten boven de Aarde, dus dag geboorte is meestal gunstig. Het biedt vele gelegenheden om zich te uiten. Het komt natuurlijk hier op de huizen aan waarin de planeten zijn geplaatst. Vele planeten onder de Aarde, dus nachtgeboorte wijst op e.v. latente eigenschappen. Deze eigenschappen komen meestal telaat of de geborene krijgt geen gelegenheid deze in hun volle kracht te ontplooiën. De huizen 1-4-7 en 10 noemt men hoekhuizen. Planeten hierin geplaatst oefenen een buitengewoon sterke invloed uit op het karakter, de levensloop en de lichaamsbouw. De tekens van de Zodiac, rijzen oostelijk, dus door het Zuiden naar het Westen. De planeten in omgekeerde richting dus vanaf het Oosten door het Noorden naar het Westen. Hierbij moet men rekening houden met het plaatsen der planeten in de Huizen. Dit vindt zijn oorzaak in de draaiing der Aarde om haar eigen as en het laatste door de eigen voortgaande beweging der planeten.

Lekye

Van de draad afgenomen
en gestencild door :
Type- en Copieerinrichting
J. R i e n t j e s
HAVENKADE 60-SCHEVENINGEN
Telefoon : 55 41 62

Verzonden
aan de redactie van
"ORDE EN HOOP" - "DE NEDERLANDEN"